KORKU

ormanların
vahşi büyücüsü
PANTER KIZ

GEÇEN SAYIDAN ÖZET: JONATHAN HARKER , VE ARKADAŞLARI MINA'YI KURTARMAK İÇİN BİR VAMPİR OLAN KONT DRAKULAYI ÖLDÜRÜRLER.
FAKAT KONTUN RUHU TABUTUNUN İÇİNDEKİ KÜLLERDE YAŞAMAKTADIR...VE HAKİM OLABİLECEĞİ BİR VÜCUDU BEKLEMEKTEDİR. KONTUN YEĞENİ MİRAS KALAN EŞYALARLA BERABER BU TABUTU DA İNGİLTERE'YE GETİRİR...
DRAKULANIN RUHU, YEĞENİ WARNEY'İ TESİR ALTINA ALIR VE MINA'YI KAÇIRTIR...ANCAK TAM KUVVETİNİ KAZANABİLMESİ WARNEY'İN VAMPİRLEŞMESİ İLE MÜMKÜN OLACAKTIR...
SAHİLDE YAŞADIĞI RİVAYET EDİLEN BİR VAMPİRİN KANI İLE TEMASA GETİRİP ONU DA VAMPİRLEŞTİRMEK İÇİN WARNEY'İ ORAYA SEVKEDER...JONATHAN VE ARKADAŞLARI İŞİ ANLARLAR VE SAHİLDEKİ MAĞARALARA KOŞARLAR...

GEÇEN HAFTA OLANLARI BİLİYORSUNUZ ŞİMDİ GELİN BU KORKUNÇ MAĞARADA OLUP BİTENLERİ GÖRELİM...

DRAKULA'NIN TABUTU

ELIMIZDE BU HAÇLAR VARKEN BİR ŞEY YAPAMAZ!
HAYDİ!...BÜTÜN HIZINLA VUR!...
KER-WHOCK!
BU İŞ TAMAM... İNŞALLAH WARNEY'DEN ÖNCE DAVRANMIŞIZDIR. GEÇ KALMADIĞIMIZI SANIRIM!
HEMEN ONLARI BULMALIYIZ!...
ÇOK GEÇ!..

ALLAHIM!.. GALİBA PARTİYİ KAYBETTİK!...
KAÇIRDIK ELİMİZDEN ONU!..
DRAKULA'NIN RUHU YENİDEN KUVVETİNİ KAZANDI!
BU KAÇIRDIĞIMIZ VARNEY DEĞİL, BELKİ DE DRAKULA'NIN RUHUYDU...
GÜN IŞIĞINDAN KORUNMAK İÇİN ŞAFAK SÖKMEDEN TABUTUNA DÖNMESİ LÂZIM. FAKAT BU TABUT NEREDE OLABİLİR Kİ.?
DRAKULA'NIN ASİL RUHUNA UYGUN BİR YER OLMALI.. BİR ESKİ ŞATO FALAN!..
VARNEY'İN BU CİVARDA ESKİ BİR DEREBEYİ ŞATOSUNU AV PARTİLERİ İÇİN KULLANDIĞINI İŞİTMİŞTİM. BELKİ DE...
İŞTE!.. VARNEY'İN ŞATOSU!
ŞAFAK AĞARIYOR.. GÜN IŞIĞINDA BİZ DAHA GÜÇLÜYÜZ!

KAPILAR KAPALI.. SARMAŞIKLAR-DAN TIRMAN-MAKTAN BAŞ-KA YOL YOK!
MİNA'YI KURTAR-MAK İÇİN BU SON ŞANSIMIZDIR. HAYDİ DUR-MAYALIM!
İŞTE CENAZE ARABASI... VARNEY MİNA'YI BUNUNLA KAÇIRMIŞTI..
ARABA BOŞ!
MİNA MUHAKKAK BURALARDA OLMALI! HER YERİ ARAMA-LIYIZ!..
BÜTÜN ODALAR ARANDI... HER TARAF BOŞTU... SONRA LOŞ MER-DİVENLERDEN MAHZENE İNDİ-LER...
TEK BİR YER KALDI. AMA GEÇ KALMIŞ OLMAK-TAN KORKUYORUM DOKTOR!..
MİNA!..

KURTARABİLECEK MİYİZ DOKTOR!
KALBİ ÇOK ZAYIF ATIYOR. ÇABUK HAREKET ETMELİYİZ!
BİR TEK ÇARE VAR KANINI DEĞİŞTİRMEK!
BÜTÜN KANIMI VEREBİLİRİM DOKTOR. KARIMI KURTARALIM!
VARNEY'DE BU ŞATONUN İÇİNDE HEM DE SALDIRIYA GEÇEBİLMEK İÇİN KUVVET TOPLUYOR. ONUNLA MÜCADELE İÇİN SİZLERİN GÜCÜNÜZÜ KAYBETMEMENİZ GEREK. MİNA'YA BEN KAN VERECEĞİM.
DOKTOR KENDİ KANINI MİNA'YA VEREREK ONA HAYATİYET KAZANDIRDI.. FAKAT BU EPEY ZAMANLARINI ALMIŞTI...
ÇOK VAKİT KAYBETTİK. GÜNEŞ BATMAK ÜZERE AMAN ALLAHIM!... NE GÖRÜYORUM!...
BAKIN! AVLUDA ÇİNGENELER DRAKULA'NIN TABUTUNU ARABAYA YÜKLÜYORLAR. YARNEY YA TABUTUN İÇİNDE....
....YA DA.... BU....

WHACK
EEEEE-YAHHHHH!
HARKER! GERİ DÖN! GECE OLDU...TEK BAŞINA ONUNLA BAŞ EDEMEZSİN...GERİ DÖN!
ACIDAN YARI KÖRLEŞMİŞ SİMSİYAH PELERİNLİ KARALTI BÜTÜN HIZIYLA ARABAYA ATLADI...VE KORKUNÇ BİR ÇIĞLIK ATARAK TABUT YÜKLÜ ARABAYI KOŞTURMAYA BAŞLADI...
TEKERLEKLER FIRLAYACAK GİBİ OLUYOR...UÇURUMLARIN KENARINDAN ÇILGIN GİBİ BİR HIZLA GEÇİYORLARDI...
AT, BU ŞEYTAN SÜRÜŞÜNDEN ÜRKMÜŞ GİBİYDİ...

AHHH!..
JONATHAN! BİR ŞEYİN YOK YA.. MİNA İYİLEŞİYOR... MERAK ETME.. SENİ SORDU....
VARNEY KAÇTI MI ?
EVET... KEN-DİNCE BİR KAÇIŞTI BU!
PARÇALANAN ARABADAN FIRLAYAN KONT DRAKULA'NIN TABUTU... YAVAŞ YAVAŞ DENİZİN SULARINA GÖMÜLÜYORDU... DRAKULA'NIN ESRA-RENGİZ MEVCUDİYETİ DE BÖYLECE DENİZİN MAVİ DERİNLİKLERİNDE KAYBOLUYORDU...
KONT DRAKULA'NIN RUHU TESİRİ ALTINA ALDIĞI VARNEY'İ KORKUNÇ EMELLE-Rİ İÇİN KULLANMIŞ ONU VAMPİRLEŞTİRMİŞTİ... AMA ARABANIN TEKERLİĞİNDEN KOPAN BİR TAHTA KAZIK... VARNEY'İ ÖLÜMSÜZLERİN ÖLÜ-MÜNE KAVUŞTURDU.. DRAKU-LA BİR DAHA KARŞINIZA ÇIKABİLİR Mİ DERSİNİZ SEVGİLİ OKUYUCU-LAR!...

MEÇHUL CANAVAR

ÇEVİREN : MEHRİZAT POYRAZ NİRON

Twambly diyordu ki

"Bir insan,gözünün gördüğü, kulağının işittiği herhangi bir şeyin varlığını kuşkusuz kabul etmeli, inanmalıdır."

"Her zaman değil.." diye atıldı Singleton.Herkes ondan yana dönerek gözlerini ve kulaklarını ona dikti.."

"Afrika'da duyduğum ve gözlerimle gördüğüm bir şeyi hazırladım.Onu anlatacağım sizlere." Tümümüz şaşkındık. . Şimdiye kadar Singleton'un anılarından sözettiği görülmüş şey değildi.Çünkü sadece Afrika'ya gidip geldiğini söylemiş, üzerinde durmak istememişti.Nasıl olmuşsa şimdi anlatmağa kararlıydı işte. Bekledik..

xxxxx

"Afrika'da "Büyük Orman" daydık.Van Rieten'le Pigme'lere ait bir şeyler arıyorduk... Arkadaşımız Stanley bir Pigme eli bulmuştu en son olarak.

Pigme'ler 70-80 santim boyunda bir insancık soyu idi. Ve canlı olarak hiç bir yerde rastlamamıştık.Ancak ölüsünü, bulmayı umuyorduk.Bir akşam üstü,kampımıza bir İngiliz geldi.Yorgun ve sıkıntılıydı. Biz onu tanımıyorduk ama o, bizi tanıdığını belirtti.Adı Etcham'dı.Yemekten sonra:

"Patronum çok hasta. Eğer bir çare bulunmazsa daha fazla yaşayamayacak duruma geldi. Belki sizlerin bir yardımı dokunabileceğini düşündüm de..."

Sakin konuşuyordu ama, bu konuda çok heyecanlı olduğunu, anlamıştık.Gözleri sabırsızlık içindeydi.Tam bir İngiliz gibi duygularını ve özel düşüncelerini soğukkanlılıkla gizlemeyi başarıyordu.Van Rieten:

"Kimdir Patronunuz?"

"Stone..." diye kekeledi İngiliz.Van Rieten'le ben aynı anda hayretle.

"Ralph Stone mi?" diye haykırmışız."

Başını eğdi.Üçümüz de bir kaç an sessiz kaldık.Van Rieten onu hiç görmemişti ama, Stone benim çocukluk arkadaşımdı.Sık sık,kamp ateşi çevresinde toplandığımızda Hep Ston'dan sözederonun başından, geçen ilginç olayları anlatırdım.Herkes tanırdı Ston'u, İki yıl önce Balunda bölgesinde , vahşi bir kabileyle döğüşmüş ve dağıtmış,yok etmişti kabileyi. Halâ yerliler onu konuşurlardı.Bunun gibi çok başarılı serüvenleri olmuştu Ston'un... Nasıl unutabilirdik. Amansız bir araştırıcıydı o.Demek ki şimdi çok yakınımızda bulunuyordu.

Etcham'ın onu bize hatırlatmasıyla Ston'a ait her şey gözümün önüne gelmişti.Acı bir yaşam öyküsü vardı onun.Ailesi erkenden ölmüşler,Ston'u milyonların içinde yapayalnız bırakmışlardı.Başarılı bir gelecek umuduyla işe atıldı.Tanınmış bir kadın yazarla arkadaşlık ediyordu.Nişanlanmıştı. Apansız ayrılıverdiler.Az süre geçmeden bir başkasıyla evlendi.Ondan da çabucak ayrıldı. Bu kez kendini tamamiyle vahşi ormanlar ülkesindeki araştırmalarına vererek Afrika'ya gitti, geldi.Ve sonrası hep böyle sürdü.Van Rieten nihayet sessiz[illegible]gi bozarak:

"[illegible]n'un yanında kimler var?"

"Zanzibar'lı uşaklar ve yerli taşıyıcıları..."

"Kimlerden bu yerliler?"

"Mang-Battus kabilesinden'

Sustuk.Şimdiye kadar Mang Battus'tan hiç bir taşıyıcı yabancı ülkelere gitmek için iş kabul etmemişti.Ston,bu başarısını dürüst çalışmasına, güven verici tavrı ve sözlerine borçluydu.Onları bu güç yolculuğa ikna edebilmişti.

—"Siz Mang-Battus'ların memleketinde kaldınız mı hiç"diye sordu Van Rieten.

"Birkaç hafta sadece. Ston onlarla çok ilgilendi. Hatta dillerini de biraz öğrendi"cevapladı Etcham..

"Patronumuzun nesi var? Hastalığı nedir?"

"Kan çıbanları çıkarıyor bedeni..."

"Ooh. Pek önemli değil.Bir iki çıbanla geçiverir bu iş."

"Ama öyle sizin bildiğiniz gibisinden değil. Düzinelerle çıkarıyor.Her yanı çıban dolu Tam manasiyle kan çıbanı denilemez ki.Öyle olsaydı dayanamaz, çoktan ölürdü.Daha beteri."

"Ne demek istiyorsunuz peki siz?"

Etcham tedirgince konuşuyordu.

"Ston az acı duyuyor. Ateşi de yok.Ama bu hastalığın onun ruhunu kemirdiğine eminim ben.İlk çıbanını tedavi etmeme razı olmuştu.Fakat diğerlerini, hep bizden sakladı.Kendi kendine meşgul oluyor,pansumanını da kimseye yaptırmıyor artık..Bir aydır bu böyle sürüp gidiyor Şimdi bizi çadırına bile sokmaz oldu."

"Çok sargı beziniz var mıydı?"

"Fazla değildi.Ama Ston onları kullanmak istemedi. Hep aynısını yıkayıp kurutup kullanıyor."

"Nasıl tedavi ediyor onları peki?"

"Traş makinesi ile. Tam etin ağzından kesiveriyor."

"Ne?" diye haykırdı Van Rieten.Etcham hiç bir cevap vermedi bu şaşkınlık sorusuna.

"Mutlaka başka bir şey olmalı.Bu durumda galiba çoktan

ölmesi gerekirdi" dedi Van Rieten.

"Ben size söylemiştim sanırım başka bir hastalık olması gerektiğini."

"Bu adam çıldırmış olmalı"

"Ben de aynı fikirdeyim.Ne öğüt dinliyor,ne de bizi yanına kabul ediyor."

"Kaç çıbanı kesti bu şekilde?Nasıl yaptı bu işi?"

"Ben iki kez tanık oldum bu korkunç pansumana.Bir gün merak etmiştim.Daha doğrusu,üzerimdeki sorumluluktan dolayı çadırına hafifçe başımı sokarak bakmıştım ki,makine ile onları kestiğini gördüm. Sonrakileri de herhalde aynı şekilde kesiyordur?"

"Yemek yiyor mu?"

"Her zamanki oburluğuyla çok yiyor. Bazen kriz geçirir. İlki, ikinci çıbanı kestiği zaman geldi.İşte o zamandan başladı yanına kimseyi yaklaştırmamağa.Kendi kendine konuşur oldu.Sanırım Mang- Battus dilinde bir şeyler söylüyordu. Aklımda kalanları taşıyıcılara sordum.Korkuyla ağız açmadan kaçtılar yanımdan.Hem daha garibi.Bana korkunç da geliyor aynı zamanda.Ston'un kriz anında iki ses çıkarması.Onu,belki yardıma ihtiyacı olur diye,çadırının kapısında beklediğim , sıralar duydum iki ses tonuyla konuşmasını.Biri bildiğim, tanıdığım Ston'un kendi kalın sesi. Diğeri ise tiz ve ince bir sesti.Sanki bir hayvancık sesi gibi.Taşıyıcılar "Lukundoo-Lukundoo diyorlardı kaçarken.. Leopar demekmiş Mang- Battus dilinde."

"Evet,büyü ile ilgili bisözdür bu,bende belirim.Konuşmalar nasıl geçiyor?" sordu Van Rieten.

"Bazen karşılıklı konuşuyor bu iki ses.Bazen de aynı anda konuşuyorlar.Ama o tiz ses, sanki Ston'un sesini azarlar, itham eder tonda konuşuyor. Ben her içeri baktığımda, yatan Ston'dan başka kimseyi göremedim.Cok garipsedim bu konuşmaları.İki sesi birden çıkarmasına imkân yok patronumun."

"Peki neden ona yaklaşmakta ısrar etmediniz?"

"Ona karşı gelemezdik hiç bir şekilde.İçeri gireni vuracağını söylüyordu. O ikinci ses bazen de ıslık gibi keskin çığlıklar çıkarıyordu ki, sonradan sessizlik başlıyor sesler kesiliyordu.O zaman anlıyordum krizin geçip gittiğini.Sizin ona yardımınız dokunabilir diye umarak geldim buralara kadar.Onun hiç bir şeyden haberi yok.Çadırından dışarı çıkmıyor."

Son derece saygılı ve sevgi ile bağlı konuşuyordu Stondan sözederken.Ona nasıl bir çare bulmamız gerektiğini,kendisini görmeden bilemezdik. .. Etcham 7 günde gelmişti bizim kampımıza...Ne olursa olsun bizim de bunu göze almamız yapılacak tek işti artık.

Van Rieten havayı dağıtmak için.

"Ben de pigme'lerin peşindeyim.Onlara ait bir şeyler bulmağa çalışıyorum."

"Öyleyse bunlar sizi ilgilendirir." Diyerek ingiliz cebinden çıkardığı şeyleri ona uzattı.Balıklardan da küçük, yuvarlak,kapkara iki kafaydı bunlar.Pek iyi göremedim,Van Rieten sıçradı.

"Pigme başı bunlar. Gerçek pigme hemde.Çocuk başı olmasın? 60 santim boyundaki pigmelerin başı."

"Ben anlamam bunlardan.Siz belki bir şeyler çıkarabilirsiniz."

Van Rieten başlardan birini bana uzattı.Kararan güneşin soluk ışığında avucuma konan küçücük,kupkuru bir etten baş. Ama taştan da sertleşmiş birbaş Küçücük tam zenci karakterli... Kıvır kıvır saçları. Basık burnu,çıkık çeneli.Dişleri de öne doğru ve ap,ak.Bu baş bir çocuk başı olamazdı. Yüzünün ifadesinde yaşlılık, yorgunluk okunuyordu.

"Nereden buldunuz bunları" sordu Van Rieten.

"Nereden geldiğini ben de bilmiyorum.Ston'un uyuşturucu madde kullanmasından kuşkulanarak,uykulu bir anında çadırını yoklarken dolabında buldum bunları.Eminim yola çıktığımızda hiç biri yoktu bunların.Nereden,nasıl geldi anlayamadım.Ston dilini tutar, bize özel işlerini anlatmazdı. Van Rieten bunun üzerine cebinden bir kâğıt çıkararak üçe kesti.Birini kendisine ayırarak,diğerlerini bize verdi ve başların bize neyi hatırlattığını yazmamızı istedi.Yazdık.Sonra açıp okuduk.

Van Rieten:Balunda'lı yaşlı bir doktor Etcham: Mang-Battus'lu bir yaşlı erkek Ben de. Katango'lu yaşlı bir büyücü diye yazmıştım.

Van Rieten ayağa fırladı: "Gördünüz mü? Pigme olduğu, su götürmez bir gerçek. Üçümüz de ona yakın şeyleri düşünmüşüz.Artık bu yolculuk şart oldu.Ston'u kurtarmak için elimden geleni yapacağım.. Onun gibi birisine ve bu pigmelerin hatırına değer bu yolculuk.Elini uzatarak, Etcham'ın minnet dolu elini sıktı.

Etcham telâşlı idi. Zamanında yetişebilmek amacı ile 5 günde Ston'un kampına vardık Herkes sessiz duruyordu. Bir ölüm sessizliği içindeydi kamp Zanzıbar'lı uşaklar av avlıyor ve onları yiyerek günlerini geçiriyorlardı.

İlkin Ston'un çadırına girdik.Uyuyordu.Çadırında bir iki çekmeceli dolap,saati ve traş makinesi göze çarpıyordu. Zayıflamamıştı.Sıhhati yerinde görünüyordu.Ama öylesine uzak bir hali vardı ki yaşıyanlar dünyasından...Sarı saçlarının bukleleri uzamıştı. Uyuşturulmuş bir aslana benziyordu.

Etcham'ın yardımıyla Van Rieten Ston'un vücudunu kontrol etti.Her yanını inceledi. Omuzları.Dizleri ve göğsünde kızıl lekeler vardı. Diğer yerleri çıban gibi koca, koca kıpkırmızı tepeciklerle doluydu.Hala sıhhatli ve güçlü bir erkek görünüşündeydi.Çok garipsemiştik,durumunu.

Akşamüstü yeniden onu görmeğe gittiğimizde,gene uyur bulduk Ston'u.İri gövdesi herşeyden uzak yatağa serilmişti. Etcham'ı yanında bırakarak çadırımıza çekildik.Kamp uykudaydı.Ben de hemen uyudum.

Kararnlık gecenin ortasında aniden uyanıverdim.Ortalığı dinledim.Yakınımızdaki Ston'un çadırından iki ses geliyordu, kulaklarıma.İki değişik ses.Biri Ston'un kendi sesi.Diğerini hiç bir sese benzetemedim. Tiz cırlak bir ses.O anda Van Rieten'in de uyanık olduğunu ve benim gibi bu sesleri dinlediğini anladım.Sesler kesik kesik çıkıyordu.Ben sözcükleri anlamlandıramıyordum. Sesler bazen aynı anda Van Rieten'in de uyanık olduğunu ve benim gibi bu sesleri dinlediğini anladım.Sesler kesik kesik çıkıyordu.Ben sözcükleri anlamlandıramıyordum.Sesler aynı anda hızlı hızlı konuşuyordu.. Bazen de ikisi birden susuyordu.Gerçekten de,cırlak sesin sahibi,Ston'u emrine uydurmak amacı içinde bağırıyordu. Kampın sessizliği bu konuşmalarla zaman,zaman yırtılıyordu.

"Daha fazla dayanamayacağım buna.Haydi gidip bakalım. dedi Van Rieten.Kalktık.Elektrik fenerini yaktı.Çıktık. Çadıra girer girmez Van Rieten: "Tanrım" diyerek bir an geri çekildi.Sonra ışığı dosdoğru içeri tuttu.Etcham uyumuştu... Sanki sorumluluğu ve yükü üzerinden atmış,rahatlamış bir ifade vardı halinde.Işık yüzünde dolaştığı halde uyanmadı.Biz içeriye girerken tiz ses ıslıklar çıkarıyor ve Ston da sanki yalvarırcasına ağır konuşuyordu.Sustular. Sonra yeniden konuşmağa başladılar.. Işığı bu kez Ston'un yatağına, çevirdik.Ston bıraktığımız gibiydi.Sadece ellerini başının altına dayamış,göğsünü açmıştı.Van Rieten ışığı tam göğüs ile karın ortasında kalan yere dikti ve gözlerimiz , kaçılırcasına hayretten dona kalarak baktık....baktık.

Pansumanı açılmış lekeden bir baş fırlamıştı. Etcham'ın cebinden çıkardığı başların aynısı.Minyatür bir insancık. Kapkara ve parlak ciltli. Gözlerinin aklarını döndürerek ki

Devamı 23. sayfada

KORKUSUZ OKUYUCULARIMIZ, ŞİMDİ ORMANIN İÇİNDE BİR ÇADIRDA IZDIRAPLA KIVRANAN BU ADAMIN BAŞINDAN GEÇENLERİ ÖĞRENELİM..

LÂNETLİ PENÇELER
(PANTER KIZ)

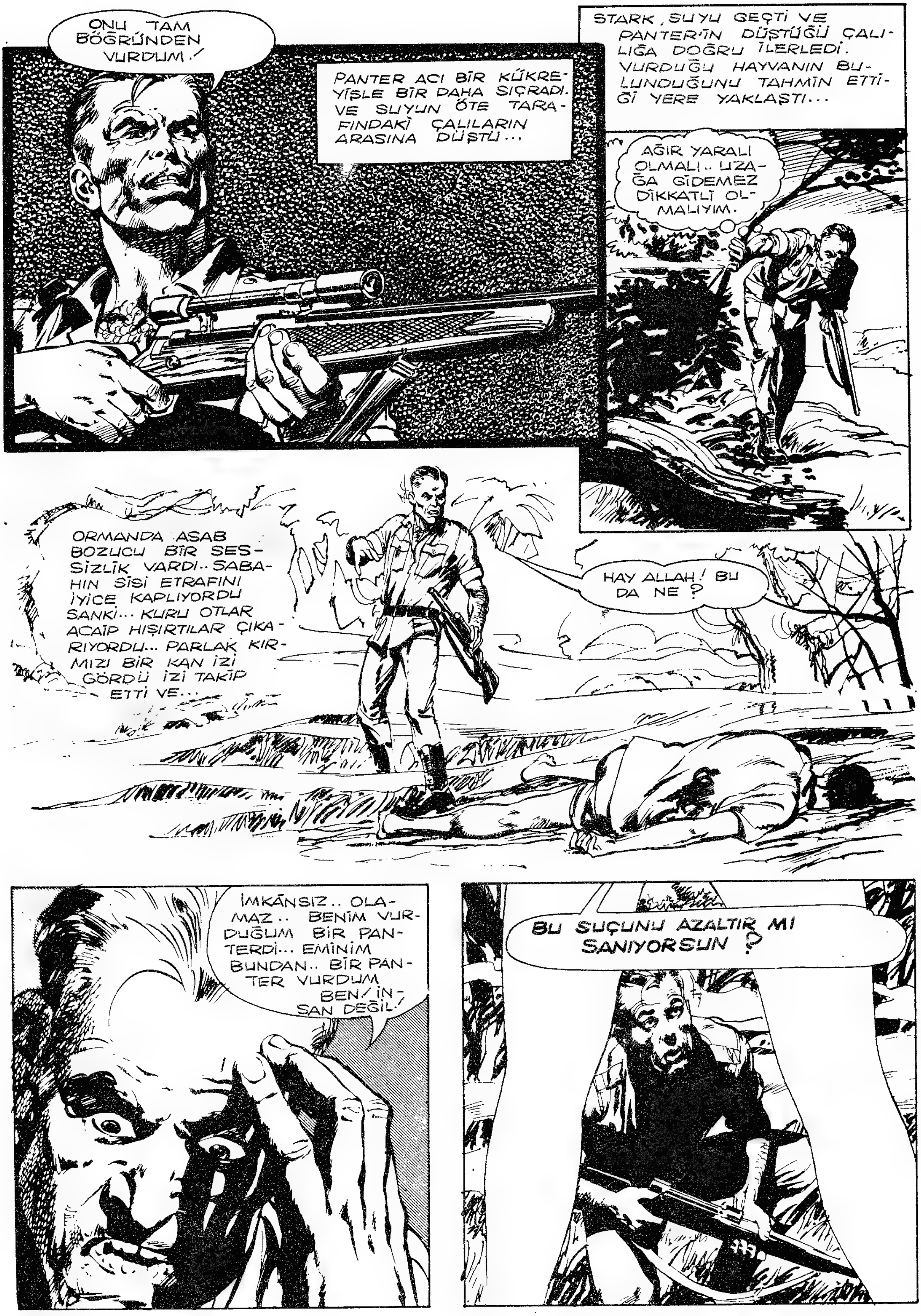
ONU TAM BÖĞRÜNDEN VURDUM!
PANTER ACI BİR KÜKREYİŞLE BİR DAHA SIÇRADI. VE SUYUN ÖTE TARAFINDAKİ ÇALILARIN ARASINA DÜŞTÜ...
STARK, SUYU GEÇTİ VE PANTER'İN DÜŞTÜĞÜ ÇALILIĞA DOĞRU İLERLEDİ. VURDUĞU HAYVANIN BULUNDUĞUNU TAHMİN ETTİĞİ YERE YAKLAŞTI...
AĞIR YARALI OLMALI.. UZAĞA GİDEMEZ DİKKATLİ OLMALIYIM.
ORMANDA ASAB BOZUCU BİR SESSİZLİK VARDI.. SABAHIN SİSİ ETRAFINI İYİCE KAPLIYORDU SANKİ... KURU OTLAR ACAİP HIŞIRTILAR ÇIKARIYORDU... PARLAK KIRMIZI BİR KAN İZİ GÖRDÜ İZİ TAKİP ETTİ VE...
HAY ALLAH! BU DA NE?
İMKÂNSIZ.. OLAMAZ.. BENİM VURDUĞUM BİR PANTERDİ... EMİNİM BUNDAN.. BİR PANTER VURDUM BEN! İNSAN DEĞİL!
BU SUÇUNU AZALTIR MI SANIYORSUN?

ORMANDA ÇIT ÇIKMIYORDU... DEHŞETE KAPILAN STARK'IN GÖZLERİ GÖRDÜĞÜ MANZARAYLA YERLERİNDEN OYNADI...
BİR YABANCININ BU BÖLGEYE AYAK BASMASI YASAKTIR. VE PANTERLERİMDEN BİRİNİ ÖLDÜRMESİ DE AFFEDİLMEZ BİR SUÇTUR!
STARK KONUŞAMADI.. BOĞAZI KURUMUŞ, SOĞUK BİR TER BÜTÜN VÜCUDUNU KAPLAMIŞTI. ANİ BİR HAREKETLE SİLAHINA SARILDI...
EĞER PANTERLERİMİN PENÇESİNDE CAN VERMEK İSTEMİYORSAN İNDİR SİLÂHINI! BEN PANTERLERİN İLÂHESİ LİLİ, SANA EMREDİYORUM. KADERİN BENİM ELİMDE ARTIK!
STARK YAVAŞ YAVAŞ SİLÂHINI İNDİRDİ.. KADININ GARİP VE HÜKMEDEN BAKIŞLARI İÇİNE İŞLİYORDU SANKİ... ÜMİTSİZCE ELLERİNİ ÜZERİNDE GEZDİRDİ... PARMAKLARI CEBİNDEKİ ÇAKMAĞA TAKILDI..
PEKİ... NE YAPMAMI İSTİYORSUN?
BARBARLIĞINLA TABAMDAN BİRİNİ ÖLDÜRDÜN. ONUN YERİNİ ALACAKSIN!..
STARK BİR ŞEY SÖYLEMEYE VAKİT BULAMADAN PANTER KIZ ONA DOĞRU YAKLAŞTI... UZUN TIRNAKLI ELLERİNİ ÖNE DOĞRU UZATTI... GÖZLERİNDE BÜYÜLEYİCİ PIRILTI VARDI.. KORKUNÇ FAKAT DAYANILMAZ DERECEDE GÜZEL VE CAZİBELİYDİ...
BU ÇOK KOLAY BU!
SADECE BİR...
...ÖPÜCÜK!

YAŞAMA İÇGÜDÜSÜ BİRDEN STARK'I HAREKETE GETİRDİ... KIZIN ATEŞLİ DUDAKLARINA DEĞİP BİR PANTER HALİNE GELMESİ AN MESELESİ İDİ... KIZI OLANCA GÜCÜ İLE BELİNDEN YAKALADI... KIZ İHTİRASLA KIVRANIYORDU...
ŞU MEL'UN PANTERLERİN ÜSTÜME SALDIRIRLARSA, ÖNCE SENİ PARÇALAMALARI LÂZIM GELECEK GÜZELİM!
PANTERLERİN ACI ULUMALARI ORMANI KAPLARKEN STARK BİR YANDAN YIRTICI VE ÇEVİK LİLİ'YE HAKİM OLMAĞA ÇALIŞIYOR, BİR YANDAN DA ÇAKMAĞI İLE KURU OTLARI TUTUŞTURUYORDU...
OTLAR TUTUŞTU... KESİF BİR DUMAN VE ALEVLER PANTERLERLE ARALARINA ADETA BİR PERDE ÇEKMİŞTİ... STARK GİTTİKÇE VAHŞİLEŞEN LİLİ İLE BOĞUŞUYORDU... KIZ VAHŞİ BİR PANTER YIRTICILIĞIYLA STARK'IN HER TARAFINI TIRNAKLARIYLE KAN İÇİNDE BIRAKMIŞTI...
STARK BİR ÖLÜM KALIM MÜCADELESİ YAPIYORDU... HER TARAFI KAN İÇİNDE KALMIŞTI... BİR ARA LİLİ, BOĞMAK İÇİN BOYNUNU ARAYAN STARK'IN ELLERİNE DİŞLERİNİ GEÇİRDİ...
KURTULAMAZSIN!.. SENİ GEBERTECEĞİM! #@%#!!@@
ALEVLER VE DUMANLAR ARASINDA HER TARAFI KAN VE TIRMIK İÇİNDE KALAN STARK, ELLERİNİ KIZIN DİŞLERİNDEN KURTARIP BOYNUNA GEÇİRDİ.. PARMAKLARINI BÜTÜN GÜCÜ İLE SIKMAĞA BAŞLADI... PANTERLERİN ÇARESİZ ULUMALARI ORMANI SARSARKEN İLÂHE'NİN GÖZLERİ YAVAŞ YAVAŞ SOLMAĞA BAŞLAMIŞTI..
BENİ ÖLDÜRMEKLE KURTULACAĞINI SANMA. PANTERLERİMDEN KAÇABİLSEN DE.. LÂNETİMDEN KURTULAMIYACAKSIN. SENİ LANETLİYORUM!

BU PANTER KIZIN SON SÖZLERİ OLDU.. VE CANSIZ YERE YIKILDI... STARK KENDİ YARATTIĞI CEHENNEME ARKASINI DÖNDÜ DELİ GİBİ KAÇMAĞA BAŞLADI... ISTIRAPLA ULUYAN PANTERLERİN SESLERİ ORMANI KAPLIYORDU...
PANTERLERDEN HİÇ BİRİ BU ALEVLERDEN KURTULAMAZ... LİLİ'NİN LANETİ ASLA GERÇEKLEŞMİYECEK!
STARK, DEHŞET VE YORGUNLUKTAN BİTKİN BİR VAZİYETTE KAMPA ULAŞTI.. ÇADIRLARIN ÖNÜNDE YERE YIĞILDI KALDI...
ARTIK EMNİYETTESİN DOSTUM... SAKİN OL. YARALARIN ÇOKTU AMA HİÇ BİRİ DERİN DEĞİLDİ. KISA BİR ZAMANDA İYİLESECEKSİN
FAKAT ÇOK IZDIRAP VERİCİ BİR KAŞINTI VAR. BİLHASSA ONUN ISIRDIĞI YERLERDE!
ELLERİM..... PARMAKLARIMA ADETA HAKİM DEĞİLİM!
HERHANGİ BİR ENFEKSİYON FALAN YOK. ENDİŞELENME SANA BİRAZ MÜSEKKİN VERECEĞİM.
STARK, MÜTHİŞ BİR GECE GEÇİRDİ IZDIRAP VERİCİ KAŞINTILARLA KIVRANIYORDU...
AMAN ALLAHIM! BÜTÜN SARGILARINI ÇÖZMÜŞSÜN!
DURMADAN KAŞINIYORUM! KORKUNÇ BİR ŞEY BU... DAYANAMIYACAĞIM! KURTARIN BENİ!

SONRA, DOKTOR GELDİ...
DURDURUN ŞU KAŞINTILARIMI!... DAYANAMIYORUM ARTIK... DAYANAMIYACAĞIM!
ELLERİNİ BAĞLAMAKTAN BAŞKA BİR ŞEY YAPAMIYORUZ.. NEDİR BU!
BU KADAR ACI DUYMASI GARİP VE ELLERİ NEDEN BU KADAR KATI VE RENKSİZ? KATİYYEN ANLAMIYORUM!
ONU SÜRATLE ŞEHİRDE BİR HASTANEYE YOLLAMAKTAN BAŞKA ÇARE YOK!
AAAAA!!!..
STARK!
İKİ ADAM HEYECANLA ÇADIRA KOŞTULAR... KARŞILAŞTIKLARI MANZARANIN DEHŞETİ ONLARI OLDUKLARI YERE MIHLADI...
BAĞLARINI KOPARMIŞ.. ÇOK GEÇ KALDIK!...
İLK ŞAŞKINLIK VE HEYECANLARI GEÇİNCE BİRAZ DAHA YAKLAŞABİLDİLER YATAĞA...
GÖĞSÜNÜ PARÇALAMIŞ... ETLERİ LİME LİME... BİR İNSAN ELİ BUNU YAPAMAZ. SANKİ BİR PANTER PENÇESİ PARÇALAMIŞ GİBİ...
HAKLISIN AMA... BİR PANTERİN PENÇELERİ DEĞİL!
STARK'IN PENÇELERİ...
ORMANLARIN BÜYÜCÜSÜ PANTER KIZIN LÂNETİ YERİNİ BULMUŞTU... STARK PENÇELEŞEN ELLERİYLE KENDİSİNİ CEZALANDIRMIŞTI...
7.

KARANLIKLAR PRENSİ

DRAKULA

YAZAN: Bram Stoker

ÖZET

Jonathan Harker, Dostu Drakula'nın evinde misafir kalmaktadır. Kısa sürede Kontun, bütün iyi ağırlamalarına rağmen o heryerden uzak karanlık şatosunda rahatsız olur. Kont Jonathan'a iyi davranmakla birlikte, korkunç görünüşüyle, sivri dişleri, soluk yüzü, ışıltılı gözleriyle onu korkutmaktadır. Jonathan nihayet Kontun kan emenler cinsinden olduğunu ve kendisini şatoya hapsettiğini anlar. Bir gün şatonun hiç girmediği bir odasın da vampir kadınların, hücumuna uğrayınca, Drakula gelerek onun kendisine ait olduğunu söyler ve Jonathan'ı kadınların elinden alır.

Bir kaç gün sonra- Allahın yardımıyla nihayet bu odaya geri gelebildim. Herşeyi yoluna koymalıyım. Henüz cesaretim yerindeyken, güneye bakan pencerenin önüne gittim ve kendimi dışarı attım. Taşlar koskocaman ve gelişigüzel kesilmişti kireç te zamanla aşınmış kaybolmuştu... Çizmelerimi çıkardım, ve bu sonu olmayan yola düştüm. Bir kere daha aşağıya baktım. Bu bakışımla sanki bu korkunç derinliğin beni içine almasına mani olmak istedim, fakat bir kere daha bakmaya cesaret edemedim. Kontun penceresinin hangi yöne baktığını gayet iyi bildiğimden, mümkün olduğu kadar çabuk erişmek için çalışmaya başladım. Belki de çok heyecanlı olduğumdan. Zaman çok çabuk geçti. Kendimi çok kısa bir müddet içinde Kontun penceresi önünde buldum, panjuru kaldırdım, daha pencereden içeri adımımı atmıştım ki tarifi imkansız bir huzursuzluk sardı bütün ruhumu. Gözlerim Kontu aradı, fakat bu, arada beni çok memnun eden bir keşifte bulundum. Oda bomboştu. Etrafta eski püskü hemen hemen hemen hiç kullanılmamış hissini veren eşyalar vardı. Eşyalar o güneş tarafındaki odanın esyalariyle aynı sitildeydı ve tozla kaplıydı. Anahtara bakındım, fakat ne anahtar deliğindeydi, ne de izi vardı. Tek bulduğum, bir altım kümesiydi. Her çeşit altın vardı bu yığının içinde. Roma, İngiliz, Avusturya, Macar, Yunan, Türk parası... Hepsi tozla kaplanmıştı, sanki uzun zaman burada duruyorlardı, ve kimse dokunmamışa benziyordu. Gözüme çarpanlardan hiç biri 300 seneden aşağı değildi. Bu paraların yanında, eskilikte onlardan aşağı kalmayan zincir ve mücevher yığını durmaktaydı.

Odanın bir köşesinde bir kapı vardı. Çok ağıra benziyordu. Anahtarı bulamadığımdan bu kapı benim için tek kurtuluş yolu idi. Hayretle gördüm ki kapı açıktı. Kubemsi bir taşlıktan dönen bir merdivene götürüyordu bu yol. Merdiven dimdik aşağıya iniyordu. Çok ağır ilerleyebiliyordum, zira etraf zifiri karanlıktı. Tünel gibi karanlık bir yerden tiksindirici, bir kokusu olan ve hatta yeni eşilmiş gübreyi hatırlatan bir koku geldi burnuma. İlerledikçe bu koku daha da yakınlaştı karşıma ağır bir kapı çıktı. Bütün kuvvetimle bunu çektiğimde kendimi eski bir mezarlığın içinde buldum. Her yer kırık dökük olmasına rağmen, toprak daha yeni kazılmıştı. Etrafta hiç kimse yoktu. Bir ip ucu bulabilmek ümidiyle toprağı karış karış araştırdım. Mahzene indim. Garip bir ışık sızıyordu. Kalbim korku ile sıkıştı birdenbire. Etrafta eski tabutlar diziliydi. İki mahzende de üstü tozla kaplı sayısız tabut vardı. Üçüncüsünde bir şey keşfettim.

İşte orada, elli tabutun içinde daha yeni gömülü olduğunu zannettiğim kontun tabutu duruyordu... Ya ölüydü ya da uyuyordu. Hangisi olduğunu pek kestiremiyordum. Gözleri açık ve taş gibi olmasına rağmen, yanaklarında bir canlının hayatiyeti, dudaklarında ise bir yaşayan insanın kıpkırmızı bir rengi vardı. Buna rağmen hiç bir kıpırdanış, nefes veya kalp atış yoktu.

Devamı gelecek sayıda

Sihirli
LÂMBA
-GEÇEN SAYIDAN ÖZET- JOHN COTES'IN BİR MÜZAYEDEDE ELE GEÇİRDİĞİ SİHİRLİ LAMBA, ONUN BÜTÜN DİLEKLERİNİ YERİNE GETİRMEKTEDİR...ANCAK, BU DİLEKLER MEŞ'UM BİR ŞEKİLDE EN ACI EN TERS YOLLARDAN SAĞLANMAKTADIR. BUNA KIZAN COTES, SON OLARAK LAMBADAN ÖLÜMSÜZLÜĞÜ, EBEDİ HAYATI İSTER!..
ÖLÜMSÜZLÜK...BU GERÇEKLEŞEMEZ...MANTIK DIŞI BİR ŞEY BU...
COTES LAMBAYI FIRLATTI ATTI...VE GECENİN KARANLIKLARINA DOĞRU YÜRÜDÜ...
NE YAPTIĞINI BİLMEDEN ÖYLE...YÜRÜYORDU...GİTTİ...GİTTİ...
TA, ARKASINDA BEYNİNİ DELEN KORKUNÇ BİR ÇIĞLIK DUYANA KADAR...
AMA BU...
EEEEEEAAAAAGG

BÜTÜN KARŞI KOYMASI BU TABİAT ÜSTÜ GÜCE SAHİP YARATIK KARŞISINDA NAFİLE BİR ÇABADAN ÖTEYE GEÇMEDİ...
DAMARLARI KORKUNÇ BİR ACIYLA TİTRİYOR, VÜCUDUNDAKİ KANIN ÇEKİLDİĞİNİ HİSSEDİYORDU...ŞİMDİ VÜCUDUNDA KARANLIĞIN HAKİMİYETİNİ HİSSEDİYORDU. GARİP BİR ÖLÜMDÜ BU!
ERTESİ GECE MEZARLIĞIN KİLİSESİNDE...
ŞİMDİ ANLIYORUM BAŞIMA GELENİ!..BEN ÖLMEDİM... LAMBANIN İŞİ BU!..
KANINI EMEN BİR VAMPİRDİ...
...VE ŞİMDİ BEN DE ÖLÜMSÜZ BİR VAMPİR OLDUM!
DİLEĞİM YERİNE GELDİ FAKAT EBEDİ HAYATI KAN EMEREK SÜRDÜRMEK NE KORKUNÇ BİR IZDIRAP!..
BİR ŞEYLER YAPMALIYIM. HER ŞEYİ SON BİR DEFA OLSUN DÜZELTMEK LAZIM!

JOHN COTES, BİR KERE DAHA ÇÖPLÜĞE DÖNDÜ...BİR SÜRÜ DÖKÜNTÜ VE PİSLİK İÇİNDE BÜTÜN BU KABUSU YARATAN LAMBA DA DURUYORDU...
ARTIK, KAHREDİCİ ÇILGIN DİLEKLER YOK! TEK ARZUM HATALARIMI DÜZELTMEK!
EY İLAHLARIN LAMBASI!.. BANA HUZURUMU İADE ET...KARIMLA BERABER OLMAK İSTİYORUM...
BİR DAHA GÖRMEK İSTEMİYORUM BU KAHROLASI LAMBAYI! KENDİMİ ŞU ÇÖPLÜKTEN DIŞARI ATABİLSEM...
COTES...BÜYÜK BİR SİNİRLİLİK İÇERİSİNDE ADETA KOŞARCASINA UZAKLAŞTI ORADAN...FAKAT BU TELAŞLA AYAĞI BİR YERE TAKILDI...
...VE YERDEKİ SİPSİVRİ KAZIK ÜSTÜNE DÜŞTÜ, BOYLU BOYUNCA...
MEL'UN LAMBA! GENE YAPTIN YAPACAĞINI BANA..BEN KARIMLA HAYATTA BULUŞMAK...YAŞAMAK İS...TE...DİM...GÖĞSÜME KAZIK SAPLANARAK BİR...VAMPİR GİBİ ÖLMEK DEĞİLDİ DİLEĞİM...
JOHN COTES'İN GÖZLERİ KAPANIRKEN BAKIŞLARI SON OLARAK LAMBAYA TAKILDI...DUDAKLARINDA ACI BİR GÜLÜMSEME VARDI...BİR ŞEYLER SÖYLEMEK İSTEDİ AMA NEFESİ YETMEDİ BUNA...
SEVGİLİ KORKU OKUYUCULARI, COTES ÖLÜMÜNDE KARISINA KAVUŞURKEN BİR BAKIMA LAMBA YİNE DE VAZİFESİNİ YAPMIŞTI...ŞİMDİ BU ÇÖPLÜKTE KİMBİLİR KİMİN GELİŞİNİ BEKLİYORDUR SİHİRLİ LAMBAMIZ!..

RIO STAR GEMİSİNİN BAŞINDAN GEÇENLER ŞİMDİYE KADAR ANLATTIĞIM HİÇ BİR HİKÂYEYE BENZEMEZ... EVET..RIO STAR'I İSKELETLER GEMİSİ YAPAN OLAYI OKUDUĞUNUZ ZAMAN TÜYLERİNİZ ÜRPERECEK...
İSKELETLER GEMİSİ
GEMİ, SON NEFESİNİ VERMEKTE OLAN BİR BALİNA GİBİ HONDURAS KIYILARINDA BİR KAYALIĞA BİNDİRMİŞTİ... ŞİLEBİN KAYALARA ÇARPMASINDAN TÜYLER ÜRPERTİCİ SESLER ÇIKIYORDU. MARTILAR BOMBOŞ GÜVERTENİN ÜZERİNDE UÇUŞUYOR, FAKAT NEDENSE KONMUYORLARDI..
NİHAYET GEMİNİN ÜZERİNE ÇÖKEN ÖLÜM SESSİZLİĞİNİ, YAKLAŞMAKTA OLAN BİR TEKNENİN MUNTAZAM BİR MOTOR SESİ BOZDU...
BAK SENYOR CARPENTER.. SABAHA KARŞI KAYALARA BİR ŞEY ÇARPTIĞINI DUYDUĞUMU SÖYLERKEN HAKKIM YOK MUYMUŞ
YAŞADIK MANUEL.. EĞER GEMİNİN YÜKÜ İYİYSE ZENGİN OLDUK DEMEKTİR...
GEMİYE İYİCE YANAŞTIKTAN SONRA HİÇ VAKİT KAYBETMEDEN HEMEN GÜVERTEYE TIRMANDILAR...
KİMSELER GÖRÜNMÜYOR.. HERHALDE GEMİYİ TERKETTİLER...
BUDALALAR.. GEMİ HİÇ DE BATACAĞA BENZEMİYOR.. ZENGİN OLDUK DEMEKTİR...

ve nefretle bakıyor,Ston'a parıl pırıl dişlerini göstererek konuşuyordu.Küçücük başında bir tutam tüy vardı. Van Rieten hemen Etcham'ı uyandırarak, pansuman değiştirme sırasında çok kan akıp akmadığını sordu. Çok az olduğunu duyunca bize Ston'u sıkıca tutmamızı söyleyerek hemen traş makinesini eline aldı.Ston'un engel olmasına aldırmadan küçük canavàr başını kökünden kesti. Sonra parça parça ederek attı.Azıcık kan akmıştı kesilen yerden,Yarayı sararak,çadırlarımıza döndük.Ben bir daha uyuyamadım.

Ertesi gün,öğleye doğru Ston'un çadırından gene aynı konuşmaları duyarak koştuk... Etcham gene yorgun,uyumuştu.. Bir gün önce kesip attığımız başın yanında başka bir baş çıkmıştı ortaya.Aynı ona benziyordu.Ston hırçınca sözler söylemekteydi.Van Rieten hemen traş makinesine davrandı.Canavar baş ona kinle bakıyordu. Ston"Sımsınız,neden alıyorsunuz benim traş makinemi? diye atıldı."Ne oluyor,gençliğimin, hayal dünyası geri mi geldi yoksa?"

"Biz hayal değiliz. Van Rieten'le ben canlıyız,yaşıyoruz.Sana yardıma geldik Ston" diye konuştum.Ston şaşırdı.Adlarımızı kekeleyerek tekrarladı.Sonra "Bırakın beni. Ben ölüme mahkûmum.Bana hiç bir yardımda bulunamazsınız,artık çok geç.Bu illet ruhuma işledi benim.Bırakın beni öleyim."

Her zamanki emredici tonu, yalvaran birlikti.Dürduk hiç bir şey yapamadan.Van Rieten bir süre daha baktı onun içten eriyen haline,dayanamadı gene aldı makineyi.O anda uyuyan Ston gözlerini açtı.

"Sözünüzde durun. Her şey boş Bırakın beni kendi halime.Yardım yaramaz bana saatim geldi.İnanın öyle çok acı çektim ki,artık duymaz oldum"Sustu.Bir an sonra küçük canavar cırlak sesiyle ortaya fırladı.Başını bir sağa, bir sola çeviriyor,soluk alıyordu. Ston sordu ona."Her dili konuşur músun?" "Evet,senin konuştuğun her dili"

"O beni affetti mi?"

"Yıldızlar Ponchartrain gölü üzerinde parladıkça,o seni asla affetmeyecektir. Selviler altında yerin çoktan hazırlandı."Bu sözleri duyan Ston'un başı yanına düştü.Az sonra ölmüştü...

Singleton susmuştu. Hikâyesini bitirmişti.Herkes susuyordu.Birisi atıldı:

"Yemin edirim ki,o başı kesip sakladınız siz.Singleton ona sertçe bakarak:

"Ston'u öldüğü şekliyle gömdük.Hiç bir şeyine el sürmeden.

"Fakat tüm bunlar,inanılacak şeyler değil."

"Ben zaten inanacağınızı , beklemiyor,ummuyordum ki. Size sözlerimin başında da söylediğim gibi şu gözlerimle görmüş ve şu kulaklarımla duymuş olduğum halde,ben bile hala inanamıyorum..."

BEN BİR VAMPİRİM

yazan: MAURICE LIMAT

çeviren: MEHRİZAT POYRAZ

KORKU ve DEHŞET ROMANI

Önceleri savaş sırasında, başıma gelen bir kazadan ötürü hastalığa yakalandığımı, bir büyücünün irademi kendi emrine alarak bana istediğini yaptırdığını ve bana garip ilâçlar yutturduğunu uzun, uzun anlatmıştı onlara. Bu hikâye, dış görünüşü ile gerçekten normal olarak kabul edilebilecek cinsten bir hikâyeydi. Çünkü herkes vahşi ülkelerde ne akıl ermez işlerin döndüğünü bilir.

Fakat Bernar meselesi sakıncalı bir duruma girince dedektifin daha fazla susması, gerçeği gizlemesi, beklenemezdi herhalde. Hem Marika'ya yaptığımız o ürkütücü gösteriden sonra benim de kriz, geçirmem, fenalaşmam gerçeği söylemenin gerekçelerinden en önemlisiydi. Daha fazla adsız bir hastalıkla kapalı kalamazdım odamda. Elbet bunun bir adını bulmak açıklamak, yeğenimle, sevgilimi tatmin etmek ve onların çeşitli kuşkularından bir an önce kurtulmak en kazançlı işti.

VAMPİRİZM bir hastalıktır.

Psiko-fizyolojik bir durum. Maddi ve manevi basınçların zorlaması ile ortaya gelen ruh ve fiziksel durum. Vampirizmin en korkunç davranışlarına neden olur.

İsabelle için bunun hafifletici nedenleri olabilir. Mesleği dolayısiyle çoklarını krizler içinde görmeğe alışmıştır artık. Değişik hastalıklar, kriz yaratabilir. Benimki de bunlardan biri sayılabilirdi. Fakat şimdi gerçeği öğrendiği halde, İsabelle' ir tam anlamiyle halimi anladığından, emin olamıyorum. Bernar gençtir. Çağını çılgınca rüzgârlar içinde yaşıyor. Böylesi metafizik olaylar ve problemlerle kendini yoracak karakter yok onda. Bu büyük ve sportmen çocuğun durumumu anlayabilmesi için, ona gayet sadece, benim şimdiki halim değil de, bir süre sonra ne olacağım, ne tehlikeler yaratacağım doğrudan doğruya anlatılsaydı, yeterdi. Marika'nın bana armağan ettiği o lânetli kan'ın neler becerebilecek güç taşıdığını o zaman kendini sıkıntıya sokmadan anlayabilirdi.

Mimar Leşen, arkadaş olduğu dedektif Teddy Verano ile bir plân kurarak, kendisine kanını verip, ortadan kaybolan esrarengiz kadını tuzağa düşürmek amacındadır. Verano, Leşen'in yüzücü yeğeni Bernar ile resimlerini gazetelerde yayınlatarak suçlunun, kurbanına yaklaşmasını bekler. Meçhul kadın bir gün nihayet Bernar'ı arar ve amcası ile görüşmek istediğini söyler. Leşen kadınla buluşmak, istemez. Bernar büyüsüne kapıldığı kadınla kendisi buluşmak, üzere çıkar. Tam vampir kadının Bernar'a hücum edeceği sıra, amcası ve arkadaşı yetişirler.

xxxxx

Verano bir iyilik daha yaptı bana yeğenimle sevgilime, aynaları ve kutsal karakterli eşyaları benden kaçırmalarını, çevremden uzak tutmalarını öğütledi. Çünkü sadece bu nesneler bile, bu çeşit bir hastayı suç işlemeğe itebilecek güçteydi. Fakat onlara benim gerçekten aynalardan yansımadığımı söylemedi. Ayrıca haçların beni ürküttüğünü de belirsizce ekledi. Fakat ben, tüm bunların benim için neler ifade ettiğini, herkesten çok iyi biliyorum.

Aynı zamanda ben ölsem, ölmüş görünsem bile, vücudümün, tabut içinde ne korkunç işler becerebileceğini de biliyorum.

Dişlerim, köpeklerinki gibi anormal bir şekle bürünerek uzayacaklar, saçlarım havaya dikilecekler.. Ölüm, kesin bir ölüm beklenemez benim için, tam kalbimin ortasına bir kazık çakılmazsa eğer. Bunu iyi anlayabilmek için, bir canavarın kanlı ölümünü ya güzel bir anlatımla okumak, ya da ona tanık olmak gerekir.

Ciltlerle kitaplar yazılmıştır benim hastalığım üstüne. Ünlü yazarlar en büyük başarılarını bu konudaki romanları ile elde etmişlerdir...

VAMPİRİZM bu çeşit bir illettir işte. Modern bilim, geçmiş çağların çok öncelerine inerek, tabiat kuvvetlerini insanlar üstündeki üstünlüğünü ne şekilde kullandıklarını ve diğer insanlardan daha zekâlı bazı insanların bu durumdan nasıl yararlandıklarını bulup meydana çıkarmaktadır.

Laboratuarlarda çalışanlar bunları öğrendikçe gülerler.

Çünkü gün geçtikçe yeryüzünde her olayın yeri olduğunu daha iyi anlamaktadırlar. Efsaneler bile bir gerçek payı saklarlar. Fakat hiç bir zaman işin en orijinal durumunu açıklamak mümkün olamamıştır.

Bu teknik çağda, başkasının kanı ile yaşayan ve o kanın canlılık ölçüsüne göre bedenini ayarlayanlar, bulunmaktadır.

Bugünün tüm mucizeli buluşları, dünün ve her geçmiş zamanın üstünde bir güce sahiptir artık.

Ben hep bunları düşünüyorum... Çünkü düşünmekten başka yapabileceğim bir şeyim yok. İsabelle....oh İsabelle... O, tanrının benim yolumun üstüne çıkardığı bir MELEK. Genç, güzel, dinç bir melek. Gece ve gündüz, yorulmadan, bıkmadan benim her işimi gören, klinikteki görevi bitince yanıma koşup, her şeyimle ilgilenen ve başucumdaki rahatsız koltukta sabahlayan bir melek...Neden bu derece tapılası bir kız, tam Marika'nın beni mahvettiği anda hayatıma girdi.. Artık ayağa kalkmağa bile gücüm yetmiyor. Ne istediğimi onlara söylemeğe çekiniyorum. İçmek istiyorum. Hayır.. karşı koyuyorum..çarpışıyorum...çıldırıyorum... Böyle olmaz... süremez artık.... Bernar hergün geliyo. Çok anlayışlı ve kibar davranıyor bana karşı bu koca çocuk. Ama o geceden, Marika ile geçen olaylardan sonra sanki onda değişen bir şeyler farkediyorum.

Biraz çekingen, biraz dalgın. Üç yakınımın da evimde tedirginlik duyduklarını çok iyi biliyorum.. Dışarda daha rahat ve güvenlice buluşup, durumumu konuştuklarını, plânlar kurduklarını sezinliyorum. Verano, çok yakında Marika'yı yakalayacağından emin görünüyor.

Tehlikeli bir durum olursa Bernar hemen Teddy'yi arayacak. Ya buraya, ya otele telefon edecek. Hemen sonra da gizli ajanlardan kurulu bir grup harekete geçecek. Verano'nun hazırladığı ilk plân bu. Marika geri gelecek.. Ben de buna eminim. Ya İsabelle'e bir şey yapacak, olursa? Titriyorum. Fakat İsabelle güçlüdür. Duvar gibi güçlüdür. Bernar gibi değil...O genç ve ateşli. Ve Marika da onu güzelliği ile, çağırıcı, çekici dişi cazibesi ile onu büyüleyebilir.

YAKAN LANET

(GEÇEN SAYIDAN DEVAM)

ÖZET: WARRENVILLE KASABASINDA RESSAM GRUNDI YOBAZLAR TARAFINDAN YAKILIR.. RESSAM YANARKEN ŞEHRİN SAKİNLERİNE LÂNET EDER. ARADAN UZUN SENELER GEÇER BAZI GARİP YANMA OLAYLARININ SEBEBLERİNİ BU LÂNETTE ARIYAN KASABALILAR, GRUNDİ'NİN SOYUNDAN GELEN GENÇ RESSAMI SUÇLARLAR.

BAKIN!.. RESSAM ORADA!..
ESKİ MEZARLIKTAKİ AĞACIN DİBİNDE ÇOK GARİP DEĞİL Mİ?
EVET GRUNDİNİN YAKILDIĞI YERDE ORASIYMIŞ DERLER.
NE İSTİYORSUNUZ BENDEN. SİZ ÇILDIRDINIZ MI?.. BEN KENDİ HALİME BİR RESSAMIM!
HIM... RESİMLERİNİ GÖRDÜK. ZAVALLI HEKTOR'UN RESMİNİ DE GÖRDÜK.
PİS BÜYÜCÜ... BÜTÜN OLANLARA SEBEB SENSİN.. SEN LÂNETİN TEMSİLCİSİSİN!
RESİMLERİMİ... RESİMLERİMİ NEREDEN GÖRDÜNÜZ? EVE Mİ GİTTİNİZ YOKSA? KARIM... KARIMA BİR KÖTÜLÜK YAPTINIZSA...
O ŞEYTAN İŞİ RESİMLERİNİZİ VE ŞEYTAN YUVASINI YAKTIK! SENİ DE YOK EDECEĞİZ.. SENİ DE...
ÇEKİLİN PİS YOBAZLAR!.. LANETİ SİZ KÖTÜ RUHLARINIZDA TAŞIYORSUNUZ! ÇEKİLİN!
VURUN.. ÖLDÜRÜN! WARRENVILLE'İ BİR LÂNETTEN TEMİZLEMEK LÂZIM.
PİS BÜYÜCÜ SOYU! AL SANA!...

GEBER BÜYÜCÜ SOYU!..
CESEDİNİ DE YAKALIM... BÜYÜ BOZULSUN!
TIPKI RESSAMA BENZİYOR!
RAFER GRUNDİ!
300 SENE EVVEL BENİ RESİM YAPTIĞIM İÇİN YAKAN BU KASABANIN SOFTA SAKİNLERİ VE ONLARIN KANINDAN GELEN SİZLER LANETİMDEN KURTULAMIYACAKSINIZ VE...
YANACAKSINIZ!!!...
EEEEEEE-YAHH!
YERYÜZÜNDE BENZERİ ÇOK GÖRÜLEN BİR OLAY. ÇOĞU ZAMAN YOBAZLARIN KABA SALDIRILILARI ASIRLAR SONRA BİLE VİCDANLARI YAKACAK BİR LANETİ AYAKTA TUTAR...

GELECEK SAYIMIZDA

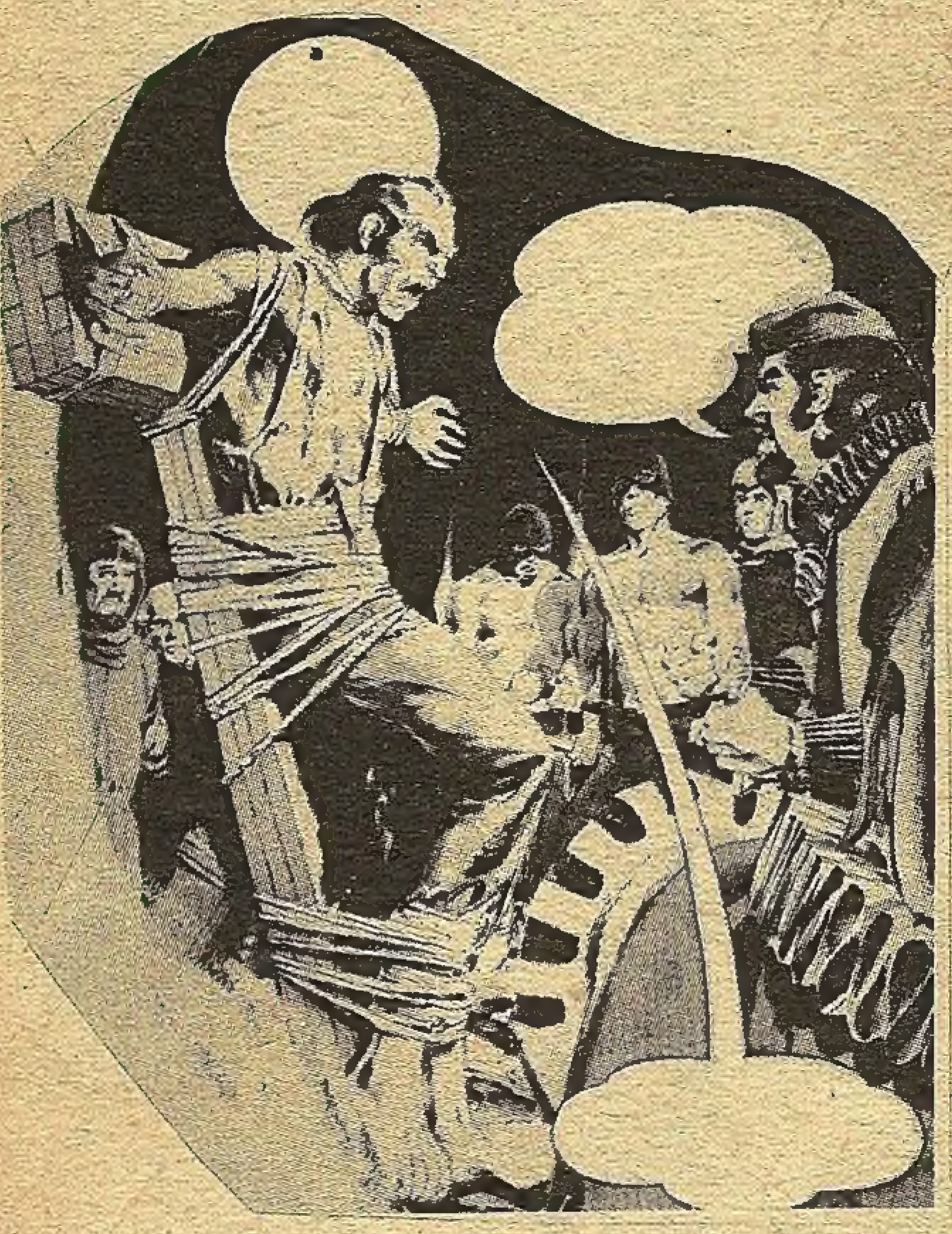

VAMPİRİN LANETİ

Yok edilen bir vampirin lanetlediği bir ailenin asırlar sonra başına gelenler....

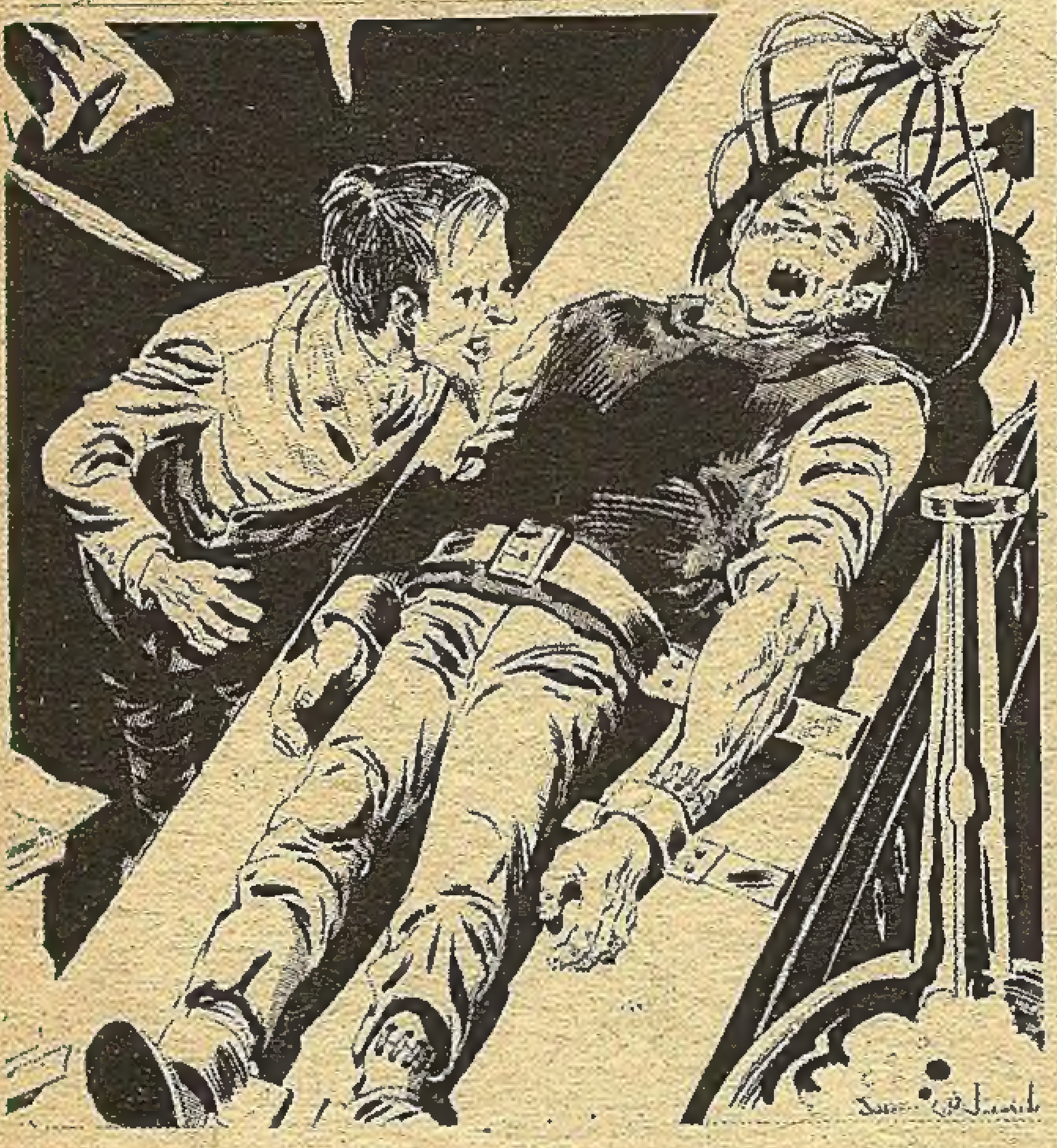

PARÇA PARÇA

Ölü gövdelere hayat vermek için çalışan bir çılgın profesörün tüyler ürpertici hikâyesi...

KARAOĞLAN

AKŞAM *'daki günlük romanı, dergideki haftalık macerası ve her yıl hasılat rekoru kıran filmleriyle bütün Türklerin sevgilisi olan* KARAOĞLAN *her Çarşamba* KARAOĞLAN *dergisinde.....*

KORKU Pazartesi günleri çıkar haftalık heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Y.Y. adına A.Galip Yavaşça. Yönetim yeri: Saadet Han kat 5 Caaloğlu İstanbul. Telefon: 27 30 07. Dizildiği ve Düzenlendiği yer: Yavaşça Yayınları Baskı: Duran Ofset Kapak ve İç filmler: Fotografik Film Atelyesi

Düzenleme : Akşamsefası